

Зайчик народився теплого весняного дня на краю великої лісової галечини, разом із сімома своїми братиками та сестричками. Всі новонароджені зайченята були однаковими рожевими крихітними клубочками. І доки вони тихенько повзали або спали біля маминого животика, ніхто нічого не підохріував. Коли ж настав час малюкам потріху стрибати, з'ясувалося, що одне зайченя не може цього робити. Воно лежало посередині кубельця і дивилося на стравожену маму великими вологими очима.

Мама Зайчиха і тато Заєць дуже засмутилися і покликали лікаря Сову. Лікар швидко прилетів зі своїм великим саквояжем у пазуристих лапах, оглянув Зайчика і сказав, що, на жаль, той ніколи не зможе стрибати. То був надзвичайно сумний день для родини Зайців. Мама плакала, тато журився, а всі братики та сестрички Зайчика розгублено принишкливі.

